

ЯВЛЕНИЕ IV.

Баба Стойна. *(на една страна)* и Митю *(на друга)*.

Митю. *[който идва сърдито]* Дяволъ да го земе... Проклѣтъ Гъркъ... два пѣтя ма отхвърли. — Вижда са... трѣба да е чулъ той, че е обречена мени. — Но... знайж азъ да отмѣствамъ! — Прилепнажъ като пиявица — Ахъ, проклѣтія!...

Б. Стойна. Дяволъ нечестивъ... пресгоренъ на челѣкъ, на дошелъ да лѣсти свѣта. — Попъ Михалъ право казва: „ше доде е'но време, дѣто андихристъ ше трѣгне по земята като челѣкъ да лѣсти хората.“

Митю. Ама и ній маймуни: зѣпнажи сме го въ устата, на сме сж оставили да ни влѣче за носа както ще. Дошелъ да ми продава цивилизація... Да, цивилизація — да са располага!...

Б. Стойна. Андихристъ сжщъ! На, не ли ги повлѣче подира си и отиде да ги лѣсти? — Ахъ, че не ми доде на умъ да испитамъ ако е дяволъ — да бѣхъ рекла: „во име отца и сина и св. Дуфа,“ за вчасъ шяше да са прѣсне. Ами дѣ! доде ли ми на умъ?

Митю. Нѣ, нѣ! не трѣба онѣзи която любиж да гледамъ въ рѣцѣтъ на единъ вагабонтинъ.

ЯВЛЕНИЕ V.

Горнитѣ, Маргариди, съ Анка, Димитраки съ Марійка, Герги съ Злата, Пенчу и други моми и момци са задаватъ отъ кѣщнитѣ врата, заловени сички подъ мисца. Музика засвирва на Валиѣ и сички заиграватъ.

Б. Стойна. *(като са прекръстя)* Во имя Отца и Сина и Св. Дуфа. *(въ това време Митю препенява Маргаридя, който пада)*.

Б. Стойна. *(ужилено)* Хжхъ! порази го Господъ. — Во име Отца и Сина и Св. Дуфа. *[Митю препенява Димитрака, който пада]*.

Б. Стойна. *(сжщо)* Хжхъ, порази са и този дяволъ.

Маргар. *[сърдито]*. Месійо, това е голѣмъ афронтъ.

Димитр. *[сжщо]* Голѣма магарщина?